

tusindvis af arbejdspladser. Ledigheden på Færøerne er stadig 15–20 pct. af arbejdsstyrken. Disse 4.000 arbejdsløse koster netto ca. 300 mio. kr. årligt i dagpenge og forsorg. Hvis det betalte sig at arbejde på Færøerne, så ville disse nu ledige hænder producere for 300–400 mio. kr. til sig selv, ud over at de ville bidrage med ca. 200 mio. kr. i lands- og kommuneskat.

Netto ville denne forvandling af 4.000 minus til plusborgere på den offentlige side af regnskabet betyde 500 mio. kr. i gevinst. Og 500 mio. kr. om året svarer til hele 1994-renten af Færøernes gæld til Danmark og svarer til ca. 60 pct. af hele bloktilskuddet. Så skævt og så socialistisk er Færøerne indrettet. Tillykke med det, I, som har villet dette her.

Folkeflokken vil fortsat påpege, at arbejdsløshed følger af en tilsidesættelse af nogle økonomiske naturlove. Godt nok kan fagforeninger bestemme lønnens størrelse, men det er markedsøkonomien, der afgør, hvor meget der under de forskellige lønvilkår bliver produceret og af hvor mange.

Når den færøske økonomi har udstødt 4.000 mennesker i landflygtighed og holder 4.000 andre ude af det offentlige arbejdsmarked, så skyldes det, at omkostningsniveauet også på grund af skattetrykket er kommet højere op, end produktionen kan bære, højere op, end fiskeresourcen rækker til, højere op, end hjemme- og udemarkedet vil betale for vore produkter. Så enkelt er det. Men det hverken vil eller kan en dansk eller færøsk socialist og bureaukrat forstå. For dem drejer det sig om magt frem for sund fornuft. Derfor ser Færøerne sådan ud, som det gør.

Det offentliges og fagforeningernes opgave må være at finde balancen mellem omkostningsniveau og fuld beskæftigelse; så skal markedsøkonomien nok sørge for, at reallønnen stiger i takt med produktiviteten så meget, som produktionen kan bære. Og kun på denne balance hviler virkelig og varig velstand.

Den dansk-færøske aftale fra 3. november medfører som sagt, at bloktilskuddet er fastlagt på 2,7 mia. kr. frem til 1998. Det har givet en tænkepause til dem, som tror, at vi har råd til 3 års tænkning. Men mens græsset gror, dør hørsemor. Uden en brat kursændring til styrbord, til højre, til mere realisme i færøsk politik og økonomi og til større frihed fra danske økonomiske normer, ja, så holder Færøerne ikke til 3 års socialistisk ørkenvandring mere.

Men tænk så over, at dette bloktilskud er det bedste, det eneste middel til en færøsk gældssanerung, til vore og vore efterkommeres frigørelse fra det nuværende gældsslaveri. Især vil en kapitalisering af bloktilskuddet og en gældfri saldovittering give mulighed for den nødvendige nedbringelse af vort kvælende omkostningsniveau og skattetryk.

Tænk over, at hvis den færøske arbejdsløshed forsvandt, ville det skabe private produktionsindtægter på netto 300–400 mio. kr. årligt, samt at det ville ændre den offentlige balance 300–400 mio. kr. i positiv retning. Det vil sige, dette ville være grundlag for en halv milliard i stattelettelser, dvs. mere end en halvering af det nuværende skattetryk, samt en nedbringelse af omkostningsniveauet.

Kun ad den vej kan den færøske økonomi nærme sig den ressourcebetingede virkelighed og vort samfund reddes fra den sikre ruin. Deri ligger den egentlige værdi af bloktilskuddet, som er til debat i Folketinget i dag, selv om som sagt 99,8 pct. af finansloven drejer sig om andre ting end bloktilskuddet til Færøerne.

Jeg vil gentage min tak til regeringen for, at den ikke bøjede sig for landsstyrets tiggerløsning den 3. november. Dermed gjorde man Færøerne en rigtig stor tjeneste. Men jeg vil gentage mit ønske om, at regeringen og ikke mindst en del af oppositionen begynder at interessere sig for problemstillingen på Færøerne og muligheden, den eneste mulighed for redning, der ligger i en kapitalisering af bloktilskuddet til Færøerne.

Ole Vagn Christensen (S):

Når man sidder og lytter her hele dagen, så er der nogle ting, der sådan set går igen. Det er, som om det ligger i luften, at der er lidt pral, ja, man kan vel sige det på den måde, at det er, ligesom musen siger til elefanten: Ih, hvor vi gungrer! Der er også nogle, der ligesom er blevet meget sure over, at der ikke er nogen, der vil lege med dem. Og grunden til, at jeg har bedt om ordet, er, at jeg har lyttet til ordene, som er blevet gentaget og gentaget, om, at denne regering vil gennemføre forringelser for de arbejdsløse.

Vi havde jo også den diskussion ved andenbehandlingen af L 14. Da var vi inde på de her ting, og da havde jeg faktisk indtrykket af, at der var enighed imellem en række partier herinde om, at nu måtte det komme an på en prøve, om vi havner derhenne. Jeg vil gerne indrømme, at